Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

DEN VISSNADE ROSEN

ELLER

RÖVAREANFÖRAREN I HOLAVEDEN

SVENSKT ORIGINAL

(Forts. fr. föreg. n:r.)

— Visst icke, min käre doktor, svarade greven och anvisade läkaren en stol vid sin sida; jag är glad, att ni kom, ty jag behöver just ert råd i en sak, som verkligen på det högsta oroar mig.

— Det skulle mycket glädja mig att kunna vara till någon nytta, herr greve, sade doktor Sager och intog med en bugning den anvisade platsen.

— Jag tror att ni kan det. Som sagt, jag behöver ert råd i en mycket kinkig sak. Det rör min son, Paul, från vilken jag nyss mottagit brev.

Det föreföll läkaren, som om greven befunne sig i den pinsammaste förlägenhet och hade svårt för att komma fram med det, som låg honom på hjärtat.

— Jag hoppas, att den unge greven befinner sig vid hälsa? sade han.

— Åtminstone skriver han ej annat, svarade greven, under det han skruvade sig fram och åter på stolen; men Paul har aldrig haft någon lust för resor och nu är han alldeles utledsen. Han fick icke heller komma hem till sin mors begravning, stackars gosse. Alltnog, doktor, min son ber mig i de mest bevekande ordalag att få tillbringa vintern här hemma hos mig. Jag får bekänna att jag verkligen har svårt att avslå hans bön, men som sakerna står är det ju nästan en omöjlighet att — att —

— Att han skulle vistas under samma tak, som Marian, ifylle doktor Sager grevens avbrutna mening. Ja, detta går naturligtvis icke an. Men, herr greve, ni kan ju gärna taga hem er son, ty om er niece vill följa min ordination, så kommer hon under den stundande vintern icke att hava sin bostad på slottet. Jag ämnar föreskriva henne ombytelse av vistelseort.

— Ah, det såge jag gärna, herr doktor, utbrast greven och det föreföll läkaren liksom om en hel centnertyngd blivit lyftad från hans bröst. Det skall min niece helt säkert gå in på, då hon får höra att ni finner det nödvändigt för hennes hälsa. Men till vilken ort ämnar ni föreskriva henne? Jag skulle icke önska att det bleve så långt bort. Marian är mig så kär, att jag icke vet, hur jag skulle kunna uthärda att under månader icke få se henne.

Hans röst ljöd något osäker, då han yttrade detta, och han såg på läkaren med en så oroligt frågande blick, att denne log åt den gamle mannen, vilken tycktes vackla mellan skillda mål.

I detta avseende kan ni vara lugn, herr greve, sade han; jag anser icke något visst klimat vara av nöden för Marian. Endast ombyte av föremål och levnadssätt. Min moders hela ligger icke så långt avlägset härifrån. Jag hade nästan tänkt att föreslå detta, såsom passande. Där skulle den unga fröken icke komma att saka en moders ömma omsorger och jag hade då även tillfälle att under vintern ägna henne min vård. Men kanske ni, herr greve, finner detta hem vara alltför ringa för er unga myndling?

— För ingen del, herr doktor. Er mor är ett så i allo aktningsvärt fruntimmer, att jag ej ett ögonblick behöver tveka att i hennes vård lämna min kära niece. Jag är övertygad om att Marian hos henne skall finna sig väl. Hon har så länge saknat en moder, stackars flicka, att det skall göra henne gott att finna en ädel och allvarsam kvinna, som kan i någon mån ersätta vad hon förlorat. Ni har ännu inte talat med min niece i saken?

— Nej, jag har inte velat säga något till fröken Gyllenton, förrän jag inhämtat er tanke om saken, svarade läkaren.

— Detta bevisar en takt för vilken Marians förmyndare är er tacksam, yttrade greven och räckte den unge läkaren sin hand. Ni är en utmärkt ung man och jag har mer än en gång haft tillfälle att bedöma ädelheten i er karaktär. De tjänster, ni har bevisat mig och mitt hus, ha icke varit av ringa betydelse, och om den dag en gång randas, då ni till mig framställer ert hjärtas innerligaste önskningar så skall ni finna att jag icke är er otacksam därför.

Greven beledsagade sina ord med en blick, av så stor betydelse, att den på läkarens kinder framkallade en livlig rodnad.

Han hade svårt att dölja det glada hopp grevens yttrande ingivit honom och han kunde ej förhindra, att rösten darrade av undertryckt rörelse då han svarade:

— Jag tackar er, herr greve, för den goda tanke, ni fattat om min person, och jag vill på det innerligaste önska och hoppas, att mitt kommande handlingssätt icke skall förminska denna åsikt. Det skall blifva min högsta strävan att fortfarande i någon mån söka göra mig värdig det intresse, som från eder sida kommit mig till del. Den betydelse jag vågat finna i edra ord, herr greve, har fyllt mitt hjärta med det ljuvaste hopp, och jag säger icke, att jag en dag ej kommer att taga er mot mig visade godhet i anspråk.

— Och jag, å min sida, vill giva er den försäkran, att jag ingenting högre önskar, förklarade greven med ett fint leende på sina vissnade läppar. Då ni talar med Marian om, att ni anser det vara av behov, att hon för vintern väljer en annan vistelseort, så säg att jag förordar er moders hus, och att det är min livligaste önskan, att hon framför något annat väljer detta.

— Ännu en gång, tack, herr greve, svarade läkaren och skyndade därpå hoppfull upp till Marian.

Hon hade nyss stigit upp och för första gången på lång tid tycktes hon hava nedlagt omsorg på sin toalett.

Hon bar en förtjusande morgondräkt av snövit ylle, garnerad med svagt rosafärgade bandrosetter, och det rika blonda håret var upplagt i naturliga lockar över hennes panna.

Med ett fint leende och en själfull blick hälsade hon doktor Sager, då han trädde in till henne.

— Vet ni vad, yttrade hon och gav honom sin lilla snövita hand; — det förefaller mig, som om jag först i natt vaknat upp efter en lång sömn.

— Ni har det också, min fröken, svarade läkaren och tryckte sina läppar mot den hand, hon lagt i hans; — ni har sovit, men vaknat upp till ny hälsa och nytt liv. Det skall hädanefter bliva helt annorlunda än vad det varit.

— Jag hoppas det, sade hon med något av den forna vemodiga klangen i sin stämma. — Inte sant, ni finner mig dock mycket klen ännu? tillade hon.

— Att ni ännu är mycket klen, är en helt naturlig sak. Dock vill jag hoppas, att det nu skall gå raskt för er att återvinna edra krafter. Jag har ett förslag att göra eder, vilket avser att påskynda ert fullkomliga tillfrisknande, och detta förslag får ni icke förkasta.

— Låt höra, hur detta förslag lyder, sade Marian med en nyfikenhet, som bevisade, att hon åter deltog i det liv, som fördes omkring henne.

— Jag vore nästan färdig att avfordra er ett löfte att icke lämna det utan avseende, innan jag låter det komma till er kännedom, yttrade läkaren, i det han vågade en leende blick in i hennes ögon; — men det skall säkert vinna i styrka, då jag förklarar att det vunnit er onkels medgivande och att det med livlighet av honom omfattas, tillade han.

— Ack, då kan ni vara säker om, att det ej kommer att förkastas av mig. För ingen del skulle jag vilja göra min gamle, käre onkel emot. Låt mig därför höra, hur ert förslag lyder, och ni skall få se, att det av mig kommer att beaktas.

Doktor Sager tackade nu sin försiktighet att först hava vänt sig till greven, ty i annat fall skulle han säkerligen icke hava mod att framkomma med sitt förslag.

— Något löfte, innan jag vet, varom fråga är, får ni icke avfordra mig, tillade Marian vid minnet av allt det lidande det förorsakat henne, att hon en gång tanklöst givit ett sådant löfte och att det var nära att kosta henne hela hennes levnadslycka.

— Det är sant. Ingen har i detta avseende erhållit en mera allvarlig lexa än ni, svarade läkaren; — för ingen del skulle jag vilja vara den, som sökte förmå er att ännu en gång avgiva ett löfte, utan att äga full kännedom om, vad det gäller. Det förslag, jag har att göra er, är visserligen icke av så stor betydelse, men det avser ert välbefinnande. Jag anser det nämligen vara av stor nytta, att ni en tid lämnar Thorsholm och under vintermånaderna till vistelseort väljer ett stilla och fridfullt hem i en annan trakt än denna, där ni varje dag har så många påminnelser om, vad ni här lidit.

— Och vilket hem vill ni då anvisa mig? frågade Marian, i det hon förstulet blickade på den unge läkaren.

Denne kände att blodet brände hans kinder.

— Jag hade tänkt att föreslå min mors, svarade han hastigt. — Det är måhända djärvt av mig, men jag tror, att ni hos henne skulle komma att trivas väl. Min mor är en ädel, varmhjärtad kvinna, ni måste, då ni lärt känna henne, komma att hålla av henne, och det är även er förmyndares tanke, att hennes hus vore det för er mest lämpliga under närvarande förhållanden.

— Och det är min onkels önskan, att jag lämnar Thorsholm?

— Han kommer trolligen att själv tala med er härom. Ack, Marian — förlåt att jag nyttjar denna förtroliga benämning då jag talar till er! — det är icke blott av egna intressen, som jag vill föra er under min moders vård. Jag bedyrar, att det i första rummet är av omtanke för er hälsa. Endast då skall jag bliva satt i tillfälle att ännu en tid ägna er min omvårdnad, av vilken ni förfarande är i behov. Jag ville även att ni skulle komma i åtnjutande av en verklig moderlig ömhet. Med öppna armar skulle min goda, älskliga moder emottaga er.

— Jag tror detta, svarade Marian rörd över den sonliga kärlek, han lade i dagen. — Om ni liknar er mor, så måste hon vara en ädel kvinna, och jag tackar er för ert anbud. Jag vill gärna lära känna er mor, och jag tror, att jag aldrig skall finna ett bättre hem än hos henne.

— Ni förkastar således icke mitt förslag, utbrast läkaren glad och lycklig vid tanken på, att han skulle i sitt föräldrahem få emottaga henne.

— Jag måste väl följa min läkares ordination, svarade Marian leende.

Han fattade och förde upprepade gånger hennes små händer mot sina läppar. Hon hade låtit honom erfara den första varma fläkten av sann lycka och i hans själ hade hennes blickar tänt ett hopp.

* * *

— Ni följer väl med? sade han till Molly, då han för henne omtalade den lyckliga utgången.

Men hon skakade sitt ljuslockiga huvud.

— Så länge Marian är hos er, behöver hon icke mig, sade hon; — på slottet torde däremot min närvaro vara av nöden. En aning säger mig också, att från den mörka parken kommer mer än en natt att ljuda uggleskri, och därför stannar jag här.

Och hon stannade — — —

Då resvagnen, som skulle föra läkaren och dennes patient från slottet, höll utanför syntes greven själv föra sin niece utför slottstrappan, och med egen hand svepte han filtarna omkring henne.

— Jag överlämnar henne nu helt och hållet i er vård, doktor Sager, sade han till läkaren. — Glöm icke, att hon är mig tusende gånger kärare än livet. Ni står i ansvar för henne och inför Gud skall jag fordra räkenskap av er, om ni ej uppfyller alla de förbindelser ni iklätt er, då ni lovat att som en broder vaka över att intet må hända henne.

— Var lugn, greve, för så vitt det står i mänsklig makt skall jag skydda henne för varje fara, svarade den unge läkaren.

Och så steg han upp och satte sig vid hennes sida i vagnen, vilken förde dem bort från Thorsholm.

Så länge ett ljud av den bortrullande vagnen ännu kunde tränga till hans öron från den gamla parken stod greven kvar på slottstrappan, men då allt blev tyst och han ingenting mer kunde förnimma, vände han med en suck tillbaka in i det nu så dystert vordna slottet.

* * *

— Hör du inte vagnsbuller, Ann-Maja? sade änkefru Sager, där hon gick och ordnade i salen på den lilla lantgården vid Smålandsgränsen.

— Nej, kära fru, det är mol tyst, som i en grav, på landsvägen, svarade Ann-Maja, vilken fattat posto ute på förstugubron.

De matta strålarna av oktobersolen föll över doktor Sagers barndomshem, och mellan de utlövade träden flöt den klara ån sakta fram, medan ännu några av frostens ilar oberörda blommor lutade sina huvudet på åbrädden.

Det lilla väl ordnade stället företedde en den behagligaste anblick av lantlig stillhet och huslig trevnad.

Ann-Maja, som både länge och väl hade stått på förstugutrappan och spejat mellan träden och lyssnat ut åt landsvägen, lämnade slutligen sin plats som utkik, för att göra en titt in i köket och se till att icke steken blev bränd eller soppan pöste över. Under tiden gick fru Sager och pysslade med de små prydnadsföremålen i de nätta rummen, där allt andades lugn och trevnad.

Hon väntade sonen, som i dag skulle komma hem, åtföljd av sin förnäma patient, den unga fröken på Thorsholm, vilken nedlåt sig ända därhän, att hon ville bebo den lilla oansenliga lantgården.

Hon var säkert en mycket god och älsklig varelse, tänkte gumman Sager, och sonen hade skrivit att hon varit så olycklig den senare tiden samt behövde en moderlig vårdarinna.

— Och det skall hon icke komma att sakna här, menade fru Sager. — Stackars flicka, hon har trolligen ännu icke hunnit glömma förlusten av sin egen mor.

— Herre jestanes, nu äro de redan här, kära fru! ropade plötsligt Ann-Maja, som något för länge dröjt kvar i köket, så att hon icke hörde vagnsbullret, förr än den stora resvagnen från Thorsholm svängde in på själva gårdsplanen.

Fru Sager slängde in dammtrasan i kakelugnen, så överraskad blev hon, och gick ut för att mottaga de anländande.

Med ett enda språng var doktor Sager i sin mors armar, och Marians ögon fuktades, då hon såg den innerliga glädje, som avspeglade sig i modrens ögon, när denna slöt sonen till sitt hjärta.

Det var en tavla av sann lycka, den Marian på länge icke skådat. Och så smög hon sig ned ur vagnen, medan denna omfamning ännu varade, och då doktor Sager upplyfte sitt huvud från modrens bröst, stod den unga flickan vid hans sida.

— Också jag vill hava en del i detta mottagande, sade hon med en röst, som darrade av rörelse, och hennes milda ögon blickade så bedjande i den gamla fruns vänliga ansikte.

— Därtill har ni rätt, kära barn, svarade fru Sager och bredde ut sina armar för den varelse, som redan i första ögonblicket erövrade hennes hjärta.

En fläkt av stilla fred genomfor Marians själ, då hon lade sitt lilla blonda huvud intill det bröst, ur vilket Emil Sager hämtat sin första näring.

Och så förde fru Sager sin unga gäst in i den festligt prydda salen, där middagsmåltiden var dukad och Marian kände sig redan hemma, då hon satt framför bordet vid den gamla damens sida.

— O, den som ständigt finge tillbringa sina dagar i detta lyckliga hem! sade hon och böjde sig ned för att kyssa fru Sagers hand. — Här skulle också jag kunna känna den verkliga lyckan, tillade hon.

Och hennes blickar flögo över till läkaren, vilken hade sin plats mitt emot henne. Aldrig hade doktor Sager förefallit henne så vacker som i detta ögonblick. Den glädje, han erfor, hade förskönat och liksom spritt ett skimmer över hans vanligtvis så allvarliga drag.

— Och ni tror, att ni skall komma att trivas i detta enkla hem? yttrade fru Sager.

— Jag icke blott tror, jag är övertygad därom, svarade Marian.

— Och ni tror, att ni icke skall komma att sakna det lysande liv, varvid ni blivit van, att ni icke skall komma att känna någon tomhet, sedan ni erfarit det behag det nya alltid medfört?

— Ack nej! Det lysande har aldrig haft något lockande för mig, och mitt under det mest glänsande sällskapsliv har jag ofta längtat efter den husliga lyckan i någon undangömd dal.

— I så fall torde er vinter här icke bliva utan nytta, svarade fru Sager, under det hon serverade Marian av den präktiga steken och med innerlig tillfredsställelse såg, att den enkla anrättningen smakade den unga flickan.

— Men hon är ju en verklig ängel, sade gumman Sager, då middagen var över och hon kom ut i köket till gamla Ann-Maja, — en verklig ängel, Ann-Maja.

— Ja, aldrig såg jag då fagrare ansikte i all min dag, svarade Ann-Maja, som av pur häpenhet blivit stående mitt i köksdörren, då Marian steg ur vagnen.

— Ja, vacker är hon som en vårdag, men icke är det ansiktets fagerhet, som gör henne till den älskliga varelse hon är, yttrade fru Sager; — det är den barnsliga oskulden och det goda, varma hjärtat, vilket i hennes ögon har sin spegel.

— Hon har alldeles likadana ögon som vår käre doktor, svarade Ann-Maja, vilken i hela världen icke kunde finna något så vackert som "lille Emils" ögon. — Jag har alltid trott, tillade hon, att han en vacker dag skulle komma farandes hem med en fin och vacker brud.

— För Guds skull, Ann-Maja, var tyst med ditt dumma prat, utbrast fru Sager, nästan häpen av den gamla trotjänarinnans förmätna antagande. — Är det väl rimligt att låta en så hög tanke få insteg? Hon är ju en mycket förnäm och rik, adlig fröken, till vilken min gosse ingalunda skulle våga att höja sina ögon.

Fru Sager avlägsnade sig, men i köket gick Ann-Maja och brummade att "lille Emil", som nu blivit en så stor och fin herre, mycket väl kunde höja sina ögon till vilken adlig jungfru som helst.

— Det är ju klart som klaraste dagen, att han skall hava henne och ingen annan, tillade hon.

— Vilken henne skall han hava? hördes plötsligt en välljudande manlig stämma bakom henne, och in genom köksdörren stack doktor Sager sitt huvud samt blickade leende på den gamla vårdarinnan av hans barndom.

— Jestanes, vad doktorn skrämmer mig! uptropade Ann-Maja.

Men då läkaren, vilken ännu icke hunnit hälsa den gamla, steg in till henne och tog henne i sina armar, då måste förklädessnibben fram för att dölja de fuktiga ögonen och den röda nästippen.

— Liksom det i hela världen funnes någon för god åt honom, småputtrade hon.

Doktor Sager log och skalken lyste i hans ögon, då han vände gummans ansikte mot sitt.

— Bekänn nu, vad det är som gör henne så gramse! sade han.

(Forts.)

Zam-Buk

RÄDDAR FÖRGIFTADE LEMMAR!

Det var just en elak fotled, som kunde hända vemsomhelst. Men det tjänar att visa, hur snabbt blodförgiftning utvecklas, om ej skadade vävnader få skydd av det antiseptiska Zam-Buk.

Mrs. A. Harrison i Place-de-Arms, Kingston, Ont., skriver: "Under hushållsarbetet skadades min vänstra fotled av ett skarpt föremål. Strumpfärg kom i såret och dess förgiftade tillstånd oroade mig. Min fotled blev bättre, så snart jag brukat Zam-Buk. Detta underbara läkemedel fördrev all smärta, svällning och inflammation. Det läkte fullkomligt."

Bruka även Zam-Buk för eksem, blemmor, finnar, bölder, abcesser, sår, brännsår, skällning etc.

Friska, lyckliga barn

och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där

DR. PETERS

KURIKO

är husmedicinen. Den är moderns första tillflykt, när någon av hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och i främmande länder.

Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryg't givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.

Apotekare kunna ej förse er därmed. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
Levereras tullfritt i Kanada.

Kåseri och skämt.

NÅGOT OM RIKSDAGSMANNAVALET.

För S. C. T. av Agapetus.

Ja, nu ä ja här igen, gott folk. Å den här gånga ska ja skrive lite om de store vale som vi hadde härom-sistens. Då ä nu så, att ja ä som lite interseret i poletik å därför så kunde ja platt inte försmå te å göre mine observationer både före å etter vale. Å ja ha funne ut, att den ti, som följer strax etter ett val är mera nestämmande för sinne än andre tider. Bara här i Winnipeg, där ja ä för tellfälle ha ja sett minst ett tjogtal storgubber gå å hänge läpp å sucka i kapp me höstanvin. Men va ä de då som går åt storgubbera? Å de mjältbrann eller lungrötan eller röjmatismen som sätter åt dom? Nä, de å ingendera, å för att läsera rektekt ska få en inblick hur de förhåller sej, så ska ja berätta va en granne te me i gammellanne talte om för mej strax etter riksdagsval därhemme i sockna där ja ä född.

De va nämlien så, att naboen min, som hette Thure Sällberg, en da mötte en ann å mine granner som hadde runna som riksdagsmannakandidat.

"Guss fre", sa'en Thure te Carl Johan, "då geck te häckleflåll mä vale för dej", fortfor Thure.

"Burdus! Lanne ä dömt te fördärv för folkets orättfärdighets skull, om inte ett unnnerverk inträffar", sa den fallne.

"Då ha länge vart min tro. Å ja hadde hoppas på bättring då du komme in i riksdan".

"Kanske då'. Du hörde väl mett program å mine löften på marknan. Då kalaset kostede mej sjutton riksdaler. Va ha ja nu för då? Skam å skällsord i tidninga".

"Jo-jo, ingen ä så bra, som när han ska begravas, å ingen så usel, som när ha ska gefta sej eller koras te riksdagsman", lät Thure.

"Ja, då håller då streck. Å den lede skulle väl låte ställe opp sej te kandidat, om de inte vore för arvodets skull. Måntro tolvhundra å fri rese, då ä allt mums då", förklarade Carl Johan å törke bort ett halvstop tårer ur ögera.

I desamme kom hustru hans, som ä en rättrådig å sant kresten människa å skrek:

"Opp mä dej, Calle. Granngårns ungfå ha kommit in i våran kålgå!".

"Låt dem husera en vänning, så få ja sak emot den fåhunnen därborte. Ja ska stämman å ta sån skadeersättning, att ja får igen va då här förhärdade valkalase köste mej på marknan", sa Carl Johan å liksom ljusnede ett grann i syna.

"Här sir en, hur fördärvet själstillstänne bli hos våre karer, när som dom börje lägga sej in i poletiken. Å då unnerlit, att folk skäller ut de rektege å fullfjädrede riksdagsmännera, när kandidatera redan kunna va så förhärdade av egennytta å syndaknep. Gu hjälpe Calle. Han låter huse bli utan kål för vintern, bara för te få sak mä Anders i granngårn", snöftade hustrun.

"Töst kvenna. Anners röstede på Johannes i Fästampen. Koka du kaffe, men lägg dej inte i poletik, för se då gå över din horisont", dundrade Carl Johan.

Sen låg han å grunnade en lång stun. Rätt va de va ilsknade han te å tjöt:

"Men varför röstade du inte på mej, Thure, nä ja besto ett sånt kalas å yppade alla mina planer te landets å jordbrukets räddning?"

"Jo, Fästamparn å hans anhang kallade oss 'rusdröckspartiet' å spridde ut, att du skulle ställa te krig mä norrbaggen, innan vi fått de nye båtarne me pansare på färdige å satte i sjön. Å då ena mä de andre gjorde — — —"

"I ä en hop fårskallar. Minns du inte, att ja i mitt program lova att låta flötte fruntimmersvecka tebaks te midsommartia, så en skulle få torkevär i skölanna. Tror du att Fästamparn gör då åt er? Kommer du ihåg att ja förban mej styre te, så att industrien skulle få bekoste all fattivårdshjälp, ettersom då ju å från industrien som alle utsvultne landstrykere, fattihjon å alle oäkte barn härstamme? Inbillar du dej att Fästampanötet, när han nu genem dåliga tidninger å andre knep kommit in i kammarn, är kar te å ställe te en så välsignad sak? Nänä men. Ha du tänkt på va då skulle bli för en lättnad om industrien, som drar folke från jordbruke å gör dem te rösträttsvänner å rackare, finge betale hele kommunalen? Å hör du inte nu, velken talegåva ja har? Eller ha Fästamparn maken te min talegåva, tror du?

"Nä, inte på långt när", sa Thure.

"Du va väl så full att du inte minns då. Men annars så lova ja åså driva genom en motion om att minska ämbets- å tjänstemannalönera må hälten å att den andra hälten skulle delas ut te den mindre jordbrukarn, som behöver stashjälp te betalning å de höge drängslönera. Tror du att Fästampaoxen tänker på en så fosterländsk sak?"

"Å då ha'n nog inte vett te", genmälde Thure.

"Nä, å ändå går du å röstar på en tocken. Ut mä dej, annars slänger ja stövlaknekten i skalln på dej. Ut å gack din undergång te mötes".

"Tåla dej, Calle, lelle. Tre år gå snart, å nästa gång så — — —"

"Ut, ut ut. Ja gitter inte se folk, som röstat på Fästamparn. Å ja drar me tebaks ifrå då offentliga. Ett sånt folk som de svenska visat sej vara vid årets riksdagsmannaval, bryr ja mej inte om å rädda. Nä, ja ska låta hela lanne bli en enda stor fattiggål, så få dom nog se, hur pass kloka de va, när de lät Carl Johan ligga på en soffa i Pinutten, då han kunnat klara opp alltihop om de bara satt'en på en bänk där uppe i Stockholm".

Så rände Carl Johan näven under soffa å drog fram stövelknekten.

Då geck en Thure.

Å de inte sant vänner, att vi här i Canada i höst ha gott om dylike sorgnsne å arge karer. Men låt oss bäre desse liksom alle andre kors me tålamo å tänkandes att då å väl ett nödvändigt ont. Men ja tycker då så, att dom borde väl inse, att inte alle storgubber kunne bli riksdagsmän, ty hure skulle då då bli?

— Här har ni en tia så länge. Ni får mera sedan.

Den överkörde: — Tror ni kanske jag låter köra över mig på avbetaling!

En pik. — Kan du tänka dig, att i natt drömde jag att jag var död — en ohygglig dröm — och vaknade i ett förskräckligt svettbad.

Ja, hettan var väl stark kan jag tro.

En ståndsperson. Domaren: — Vad är vittnets namn?
Vittnet: — August Petterson.
Domaren: — Och ert stånd?
Vittnet: — Kötthallen no. 36.

En romanhjältinna. Den fränskilda frun (läsande sin f. d. mans förstlingsroman): — Liksom det skulle vara någon konst att skriva romaner, då man varit gift med mig.

Från skolan. Lärarinnan: — Kan du säga mig vad som menas med nomader, Frasse?
Frasse: — Det är folk som bara uppehåller sig en helt kort tid på ett visst ställe.

Kuggfråga. Vad är det för likhet mellan en som fångar björn o. en fästman. — En fångad björn har varit fri, men en fästman har varit "friare".

Likt ett underverk. "Jag led av dålig matsmältning plågor i sidan och huvudvärk", skriver herr Walter Tarsa i Carnegie, Pa. "Jag kunde ej sova och hade förlorat all lust att arbeta. Jag har begagnat Dr. Peters Kuriko regelbundet i flera månader. Det synes som ett underverk att jag efter så många års lidande kunde så fullständigt återvinna min hälsa. Jag mår förträffligt och har ökat tjugu pund i vikt". Detta välkända örtpreparat är ett konstitutionellt läkemedel. Det verkar på hela systemet och åvägabringar en fullständig omdaning i hälsotillståndet. Det är värt ett försök. Kuriko är ej en vanlig handelsvara; speciella agenter tillhandahålla den. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill. Levereras tullfritt i Canada.

Vinter

Exkursioner

VIA

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

Östra Canada

BILJETTER TILL SALU DAGLIGEN
1 DEC. 1925 TILL 5 JAN. 1926.
Från STATIONER I MANITOBA (Winnipeg och västerut) SASKATCHEWAN och ALBERTA.

Gamla Landet

BILJETTER TILL ATLANTISKA HAMNAR (Saint John, Halifax, Portland).
TILL SALU 1 Dec. 1925 Till 5 Jan. 1926
Från STATIONER I MANITOBA (Winnipeg och västerut) SASKATCHEWAN och ALBERTA.

Stilla Havskusten

BILJETTER TILL VANCOUVER, VICTORIA, NEW WESTMINSTER, TILL SALU FRÅN ALLA STATIONER I ONTARIO (Pt. Arthur och västerut) MANITOBA, SASKATCHEWAN och ALBERTA.

Vissa Dagar i Dec., Jan. och Feb.

Planera Eder resa nu. Alla upplysningar lämnas av agenterna.

CANADIAN PACIFIC

Rum för 100 skandinaviska

settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co.,— C. P. R. och H. B.-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDE
Box 51, Wadena, Sask.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Orderföreståndare
P. S. BARDAL
Tel.: N6607—8
Bardal Blk 843 Sherbrooke St

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon, A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2009.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada".
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

ADVOKATER

Privat tel. Sh. 5/36; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

PAUL KANE
Jurist, solicitör & Notarius Publicus.
34 C. P. R. Bldg.,
Winnipeg, Man.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

Brudkronan för ogifta damer och herrar som önska brevväxla med personer värda från 1,000 till 45,000. Låt bröllopsklockor ringa för eder en gång. Damer erhålla herrars namnlista fritt. Tillskriv på skandinaviska eller engelska. — Peter E. Hanson, Box 1005, Chicago, Ill., U. S. A.

Ett fel. Anderson: — Ja, bror Peterson, det kan du ju ha rätt i, att ett sådant där enfamiljehus kan vara ganska trevligt och stillsamt. Men det har i alla fall ett fel, och det är, att när utmätningsmannen kommer så vet grannarna precis vem hans ärende gäller.

Missägning. En ung man skulle deklamera Runebergs dikt "Sandels". Allt gick bra tills han kom till näst sista versen vilken lyder bl. a.: Då hans vita Bijou bland lederna lopp, etc. Här råkade han ut för en liten missägning, så att versen i hans mun kom att lyda: Då hans vita Bijou bland lopporna led.

Gynna våra annonsörer.